

Urimelig opkrævning

Abstract

[caption id="attachment_160" align="aligncenter" width="300"]Portræt af Mikael Hertig
Hertig (c) april 2017[/caption]

Mikael

Af Mikael Hertig, cand. scient. pol.

Før partshøring og efter modtagelsen af anke

Min klient er blevet varslet om, at kommunen agter at trække hende i uddannelsesydelse, fordi uddannelsesstedet har indberettet hende som fraværende. "Fraværssagen". Det sker ved, at hun får en mail, der meddeler hende, at hun vil blive præsenteret for et tilbagebetalingskrav på så og så meget. svarende til uddannelsesydelse for en uge. Hun og jeg enes om at klage over det varslede krav. Det drejer sig dels om reglens anvendelse, dels om fraværets omfang. Efter at kommunen har modtaget vores svar i god tid, fremsender opkrævningen nedenstående: Der er en hel del galt med fremgangsmåden. Så længe der ikke er truffet en afgørelse efter partshøring, må kommunen ikke præsentere nogen faktura. [caption id="attachment_279" align="aligncenter" width="631"]Kopi af brev til kontanthjælpsmodtager
Standardbrev for opkrævning til kontanthjælpsmodtager[/caption]

I strid med god bogføringsskik

Se nøje på afkrævningen: ***Forfaldsdatoen er den 18. september, men den blev afsendt den 21. september.*** Klienten har ikke forinden været præsenteret for noget krav. Nu har Sønderborg Kommune ikke noget vedtaget kasse- og regnskabsregulativ, men da der er tale om, at kravet præsenteres første gang strider det mod enhver form for god bogføringsskik, at det præsenteres som forfaldent på meddelestedtidspunktet. At det teknisk overhovedet kan lade sig gøre, er overraskende.

Af Indenrigs- og Økonomiministeriets hjemmeside, vejledning om bogføring, kapitel 7 fremgår:

"Disponeringstidspunktet, som udtrykker tidspunktet for en bindende ordreafgivelse. Det vil sige det tidspunkt, hvor en ansvarlig på? kommunens vegne indgår en bindende aftale om en leverance, typisk bestilling af varer og materiel eller tjenesteydelser.

Transaktionstidspunktet, som er det tidspunkt, hvor leveringen foregår eller arbejdet præsteres.

Betalingstidspunktet, som er det tidspunkt, hvor betalingen finder sted. Det kan defineres som det tidspunkt, hvor der hæves (indsættes) på? de likvide konti.

Selv om fremstillingen her drejer sig om kommunen som betaler, gælder den naturligvis også den anden vej - når man opkræver. Princippet er helt åbenbart, at man ikke kan præsentere som forfaldent til betaling, før kravet i det hele taget er præsenteret overfor den, man anser for pligtig til at betale.

Partshøringssagen ikke afgjort - alligevel kræves der ind i utide

Opkrævningen fremsendes, selv om der er indgivet en klage, der endnu ikke er afgjort. Spørgsmålet om, hvornår et krav er gyldigt, når der er indgivet en anke til ankestyrelsen, er et særskilt juridisk tema. Men det er der ikke tale om her. Sagen under kommunens behandling handler dels om, hvorvidt kravet overhovedet kan fremsættes, og eventuelt også om, hvor mange dage kravet eventuelt kan opgøres til. Et springende

punkt i sagen er, om folk, der ikke taler eller læser dansk, også kun har en uges frist til at reagere, når skrivelser, de modtager, kun sendes på et sprog, den pågældende ikke selv forstår.

Borgeren har ingen betalingsevne - opkrævningen må ikke fremse

Kommunen tilkendegiver overfor mig, at den udmærket godt ved, at den pågældende borger ikke aktuelt kan betale noget beløb tilbage, jævnfør retsplejelovens § 509, stk. 1. (trangbeneficium). Telefonisk oplyser den, at hvis vedkommende pludselig kommer til at tjene penge, vil den henvende sig med henblik på en betalingsordning. I standardskrivelsen trues der med gebyr og overdragelse til skat, hvis beløbet ikke betales. Hvis det var tilfældet, behøvede den slet ikke fremsætte nogen opkrævning. Foreholdt dette er kommunens svar, at opkrævningen fremsættes med henblik på at opnå en frivillig aftale. Men en frivillig aftale af den art må ikke fremsættes på den måde. Det strider mod forvaltningslovens § 7, stk. 1 om vejledningspligt.

Trussel om inkassogebyr - for at få folk til at indlede en frivillig aftale?

Det er oplagt, at mennesker på kontanthjælp - med anstrengte budgetter - går rundt med større angst for at sulte, kongens foged, blive udsat af boligen etc. Derfor er trusler et effektivt middel overfor de svageste. **Men det er ulovligt i sammenhængen.** Efter den nævnte vejledningspligt skal kommunen indrette sig efter det, den ved i forvejen: Borgeren har ingen tilbagebetalingsevne. Hvis den - hvad der i teorien kan tænkes - har ret til at præsentere en sådan faktura, så må det tydeligt fremgå, at der ikke indtil videre er fastsat nogen forfaldsdato.

KONKLUSION

Hvis det her er normal kommunal praksis, så er der noget riv-rask-ruskende galt. I det hele er fremgangsmåden svinsk. Men det ligner desværre en normal fremgangsmåde i een kommune.

You can peer-review this publication here